

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת במדבר

פרשת וישלח

מתוק מדבש	וילגא	יום
תקיש	קסח ע"א	ראשון
תקבד	קסח ע"ב	שני
תקל	קסט ע"א	שלישי
תקלה	קסט ע"ב	רביעי
תקמ	קע ע"א	חמישי
תקמו	קע ע"ב	שישי
תקנ	קעא ע"א	שבת

פרשת בהר בחקותי תשפ"א

עלון מס' 131

יו"ל בעזהש"ית ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

קבלת עול מלכות שמים הוא ראשית הכל

מאי עול מלכות שמים, אלא פהאי תורא דיהבין עליה עול בקדמיתא, בגין לאפקא מניה טב לעלמא, ואי לא קביל עליה ההוא עול, לא עביד מדי, הכי נמי אצטריף ליה לבר נש לקבלא עליה עול בקדמיתא, ולבתר דיפלח ביה בכל מה דאצטריף, ואי לא קביל עליה האי בקדמיתא, לא ייכול למפלח.

בגאולה העתידה ישלח השי"ת חיות המרכבה להביא לא"י את הראוים לכך

בזמנא דיהא פורקנא, גאולה תהא לכלהו, לאינון קריבין ללבא דאיהו שכינתא, ולאלין רחיקין דאתקריבו, הדיא הוא דכתיב (ישעיה נז יט) שלום שלום לרחוק ולקרוב, ואוקמוה לרחוק מעבירה, ולקרוב ממצוה.

מתוק מדבש

כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחילה ואחר כך יקבל עליו עול מצות). (בהר דף קח ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תרסא)

בגאולה העתידה ישלח השי"ת חיות המרכבה להביא לא"י את הראוים לכך בזמנא דיהא פורקנא בזמן שתהיה הגאולה בביאת המשיח, גאולה תהא לכלהו תהיה הגאולה לכולם, היינו גם לחצרים, כי ימצא היחוד בכל הבחינות, ומפרש לאינון קריבין ללבא דאיהו שכינתא לאלו שהם קרובים אל הלב שהיא השכינה, והם הנקראים בתים, ולאלין רחיקין דאתקריבו וגם לאלו שהיו רחוקים ונתקרבו על ידי התשובה, והם הנקראים חצרים, הדיא הוא דכתיב זהו שכתוב שלום שלום לרחוק ולקרוב, ואוקמוה וביארו חז"ל (עי' מס' נכות דף לז ע"ג), לרחוק מעבירה שהיה רחוק מהשכינה מחמת העבירה שעשה,

קבלת עול מלכות שמים הוא ראשית הכל

מאי נקרא עול מלכות שמים, ומשיב אלא היינו פהאי תורא דיהבין עליה עול בקדמיתא כשור הזה שנותנים עליו עול לראשונה, בגין לאפקא מניה טב לעלמא כדי שיעבוד עמו ויוציא על ידו טוב לעולם, ובתחילה קשה עליו לקבל את העול, אבל ואי לא קביל עליה ההוא עול אם לא מקבל עליו עול הזה, לא עביד מדי אינו יכול לעשות מאומה, הכי נמי אצטריף ליה לבר נש לקבלא עליה עול בקדמיתא כמו כן צריך האדם תחילה לקבל עליו עול מלכות שמים, ולבתר דיפלח ביה בכל מה דאצטריף ואחר כך יכול לעבוד להקב"ה בכל מה שצריך לעבוד, ואי לא קביל עליה האי בקדמיתא ואם אינו מקבל עליו תחילה עול הזה, לא ייכול למפלח אינו יכול לעבוד להקב"ה (והוא כעין שאמרו חז"ל (במס' ברכות דף יג ע"א), למה קדמה שמע לוהיה אם שמוע,

בְּהֵוָה זְמַנָּא, פְּקוּדָא לְתַקוּעַ שׁוֹפֵר תְּרוּעָה בַּיּוֹבֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יח ג) פְּנִשׂוּא גַם הָרִים תִּרְאוּ וְכַתְּקוּעַ שׁוֹפֵר תִּשְׁמְעוּ, פְּגוּוֹנָא דְבַתְּקִיעַת שׁוֹפֵר דְּיּוֹבֵלָא פְּלֵהוּ עַבְדֵּינָן נַפְקֵי לְחִירוֹת, הָכִי בְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא, בַּתְּקִיעַת שׁוֹפֵר מִתְּפַנְשִׁין פֶּלַי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלָמָא, דְּאֵינוּן עַבְדֵּינָן דְּיּוֹבֵלָא.

דְּמֵאֲרֵי תוֹרָה אֵית בְּהוּן עַבְדֵּינָן עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרַס, וְאַתְקֵרִיאוּ עַבְדֵּי מְלָפָא וּמְטְרוּנִיתָא, אָבֵל בְּנוֵי דְּמְלָפָא קְדִישָׁא (שמות יט ד) וְאַשָׁא אַתְכֶם עַל פְּנֵי נְשָׂרִים וְאַבִּיא אַתְכֶם אֵלַי, דְּאֵינוּן גְּדַפֵּי חֵינוּן דְּמֵרְפַבְתָּא.

הלויים שלא נשתתפו בעגל לקחם השי"ת לחלקו

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא, לְתַת לְלוֹיִם עָרִים לְשָׁבֶת, וּבְגִין דְּאֵינוּן לָא אֶשְׁתַּתְּפוּ בְּעַגְלָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֵלֵק לֹון לְגַבִּיָּה, לְמַהוּי מְנַגְנִין לִיה בְּכַמָּה מִיַּנִּי נְגוּן, דְּכַהֲנִים בְּעַבְדוּתָן, וְלוֹיִים לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְיִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם.

מתוק מדבש

בְּנוֵי דְּמְלָפָא קְדִישָׁא אַבֵּל אֵלוּ הַנְּקֵרָאִים בְּנִים שֶׁל מֶלֶךְ הַקְּדוּשָׁה, שֵׁשׁ לֵהֶם נִשְׁמָה מִבְּחִינַת תְּפָאֶרֶת וּמִלְכוּת דְּאֶצִּילוּת, לֹא יִצְטָרְכוּ לְהַתְּקֵבֶן בְּדֶרֶךְ הַטְּבַע, אֲלֵא בְּהֵם יִתְקִיִּים מַה שְׁכַתוּב וְאַשָׁא אַתְכֶם עַל פְּנֵי נְשָׂרִים וְאַבִּיא אַתְכֶם אֵלַי דְּהֵיִינוּ דְּאֵינוּן גְּדַפֵּי חֵינוּן דְּמֵרְפַבְתָּא שֶׁהַקְּבִ"ה יִשְׁלַח לֵהֶם חַיּוֹת שֶׁל הַמְּרַכְבָּה, וְהֵם יִבִּיאוּ אוֹתָם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל כְּנַפְיָהֶן בְּקִלּוֹת כְּאִילוּ הַיּוֹ רֹכְבִים עַל עֲנָנִים, וְלֹא שִׁיבֹאוּ כְּתוּת כְּתוּת בְּזִמְנִים שׁוֹנִים, אֲלֵא בְּרַגַע שֶׁתְּהִיָּה הַגְּאוּלָּה יִבֹּאוּ אֵלָיו וְאֵלָיו, אֲלֵא אֵלּוּ יִטְרַחוּ עִצְמָם בְּמִשָּׁא הַדֶּרֶךְ, וְאֵלּוּ יִבֹּאוּ עַל עֲנָנִים, כְּדֶרֶךְ שֶׁהָיוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָעֵרֶב רַב בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, וְטַעַם הַדְּבָר לְפִי שְׂאֵלוֹ הֵם בְּנִים וְאֵלּוּ הֵם עַבְדִּים.

(בהר דף קט ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך יא עמ' תערב-תרעג)

הלויים שלא נשתתפו בעגל לקחם השי"ת לחלקו

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא הַמְצוּה שְׁלֹאֲחַר זֹו הַמְצוּה, הִיא לְתַת לְלוֹיִם עָרִים לְשָׁבֶת כְּדִי שִׁיחִיָּה לֵהֶם עָרִים לְעִצְמָם, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְהַשְׁתַּתֵּף עִם יִשְׂרָאֵל בְּעִרְיָהֶם, (ה"ג הרמ"ק) בְּגִין דְּאֵינוּן לָא אֶשְׁתַּתְּפוּ בְּעַגְלָא לְפִי שֶׁהֵם לֹא נִשְׁתַּתְּפוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּעִשִׂית הַעֲגֵל בְּמַדְבָּר, וְלִכְּן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֵלֵק לֹון לְגַבִּיָּה הַקְּבִ"ה חֵלֵק וְהַפְרִיד אוֹתָם וּלְקַחֵם לְחֵלְקוֹ, לְמַהוּי מְנַגְנִין לִיה בְּכַמָּה מִיַּנִּי נְגוּן שִׁיחִיּוֹ שְׂרִים וּמְזַמְרִים לוֹ בְּכַמָּה מִיַּנִּי שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְאִם תֹּאמַר הֲלֹא כַּהֲנִים גַּם כֵּן לֹא נִשְׁתַּתְּפוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲשֵׂה הַעֲגֵל, אִם כֵּן לְמָה לֹא יִהְיוּ הַכַּהֲנִים

וְחָזַר בְּתִשְׁבּוּבָה וְנִתְקַרַב, וְלְקָרוֹב מְמַצְוָה וְלִמִּי שֶׁהִיָּה קְרוֹב אֵל הַשְּׁכִינָה מְעִיקָרָא מַחְמַת הַמְצוּת שַׁעֲשָׂה, וְמַה שְׁכַתוּב בְּאַסְתֵּר וְתַעֲמוּד בְּחִצְרַת בֵּית הַמֶּלֶךְ, שֶׁם הִיתָה בְּחִינַת גְּאוּלָּה, לִכְּן גַּם בְּחִינַת חִצְרִים נִתְקַרְבוּ וְהִיתָה הַיְחוּד בֵּינֵיהֶם.

בְּהֵוָה זְמַנָּא בְּזִמְנֵי הַגְּאוּלָּה, פְּקוּדָא יֵשׁ מְצוּה לְתַקוּעַ שׁוֹפֵר תְּרוּעָה בַּיּוֹבֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֹו שְׁכַתוּב בְּגְאוּלְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל פְּנִשׂוּא גַם הָרִים תִּרְאוּ כְּמוֹ שְׂאֵדָם רוּאָה נְשִׂיאַת הַנֶּס עַל הַהָרִים, וְכַתְּקוּעַ שׁוֹפֵר תִּשְׁמְעוּ וְכְמוֹ שִׁישְׁמַע הָאָדָם תְּקִיעַת הַשׁוֹפֵר, כֵּן תִּרְאוּ וְתִשְׁמְעוּ אֵת גְּאוּלְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהֵיִינוּ פְּגוּוֹנָא דְּבַתְּקִיעַת שׁוֹפֵר דְּיּוֹבֵלָא כִּי כְמוֹ בַּתְּקִיעַת שׁוֹפֵר שֶׁל יוֹבֵל, פְּלֵהוּ עַבְדֵּינָן נַפְקֵי לְחִירוֹת כֹּל הָעַבְדִּים יוֹצֵאִים לְחִירוֹת, הָכִי בְּפוּרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא כִּי יִהְיֶה בְּגְאוּלָּה הָאֲחֵרוֹנָה, בַּתְּקִיעַת שׁוֹפֵר מִתְּפַנְשִׁין פֶּלַי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלָמָא, בַּתְּקִיעַת שׁוֹפֵר מִתְּקַבְּצִים כֹּל יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע רֹחוֹת הָעוֹלָם, דְּאֵינוּן עַבְדֵּינָן דְּיּוֹבֵלָא לְפִי שֶׁהֵם בְּחִינַת עַבְדִּים הַיּוֹצֵאִים לְחִירוֹת בַּיּוֹבֵל, כְּלוֹמַר כְּמוֹ שֶׁהַעַבְדִּים יוֹצֵאִים בַּיּוֹבֵל כְּשׁוֹמְעִים תְּקִיעַת הַשׁוֹפֵר, כֵּן יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת אֵלּוּ שְׂאֵינִם בְּנֵי תוֹרָה עַל יְדֵי שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפֵר.

וּמִפְרֵשׁ דְּמֵאֲרֵי תוֹרָה אֵית בְּהוּן עַבְדֵּינָן עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרַס כִּי בְעֵלֵי הַתּוֹרָה יֵשׁ בְּהֵם עַבְדִּים הַעוֹבְדִים עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרַס, וְהֵם יִתְקַבְּצוּ וְיִבֹּאוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶךְ הַטְּבַע, וְאַתְקֵרִיאוּ עַבְדֵּי מְלָפָא וּמְטְרוּנִיתָא וְהֵם נְקֵרָאִים עַבְדִּים שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלָכָה שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּפָאֶרֶת וּמִלְכוּת, אָבֵל

כל מה שנעשה בקרבן הוא כפרה על מה שהיה צריך לעשות באדם

והפשיט את העולה ונתח אותה לנתחיה, ואמורין ופדרין דאינון מתאפלין כל הלילה, אינון כפרה דאברין דגופא דיליה ונפשיה, דלא יתוקדון בגיהנם, ולא יתמסרון בידא דמלאך המות, ובגין דבר נש חב ביצר הרע דאיהו צפוני, הכי שחיטתו בצפון, לשזבא ליה מההוא צפוני.

ובקרפנין טול פהו קל וחומר מנביאים, דאף על גב דתורה איהי שם יהו"ה, ונבואה דאתמר פה (ישעיה סג יד) רוח יהו"ה תניחנו, עם כל דא לאו כל מארי תורה שקולין, ולא פל נביאים שקולין, דאית נביאים דנבואה דלהון בלבושין דמלפא, והכי הוא אורייתא דבעל פה, פמה מארי ספקות ופרוקין בלבושא דמלפא.

ואית אחרנין דסלקין יתיר, באברים דגופא דמלפא, דאתמר בהון, ואראה, וראיתי, במראה, בעינין, (חבקוק ג ב) יהו"ה שמיעתי שמעך יראתי, בשמיעה.

מתוק מדבש

ובקרפנין ובהקרבנות ובחלוקתם, טול פהו קל וחומר מנביאים קח להם קל וחומר מן הנביאים, מה הנביאים שהם כולם קדושים, עם כל זה נבואתם נמשכת מכמה מדרגות כל נביא לפי מדרגתו, כל שכן הקרבנות שכל אדם מקריב קרבן ואפילו גוים, ודאי שקרבנם מתחלקים לכמה בחינות, דאף על גב דתורה איהי שם יהו"ה כי אף על פי שהתורה שבכתב היא משם יהו"ה שבתפארת, ונבואה דאתמר פה וכן הנבואה שנאמר בה רוח יהו"ה שבתפארת תניחנו תנהיג את הנביא איך להנהיג את ישראל על ידי הנבואה, הרי הם שוים בזה ששורש שניהם הוא מתפארת, עם כל דא לאו פל מארי תורה שקולין עם כל זה לא כל בעלי תורה הם שקולים ושוים, כי יש הבדל גדול בין תלמיד חכם לתלמיד חכם, ולא פל נביאים שקולין וכן לא כל הנביאים שקולים ושוים, דאית נביאים דנבואה דלהון בלבושין דמלפא כי יש נביאים שהנבואה שלהם היא בלבושי המלך, דהיינו שנבואתם מהיכלי עולם היצירה, והכי הוא אורייתא דבעל פה וכך הוא התורה שבעל פה, דהיינו הששה סדרי משנה שהם בעולם היצירה, שלומדיה חלוקים לכמה בחינות, כי פמה מארי ספקות ופרוקין בלבושא דמלפא כמה מיני בעלי ספקות ותירוצים יש בתורה שבלבוש המלך שביצירה.

ואית אחרנין דסלקין יתיר באברים דגופא דמלפא ויש נביאים אחרים שעולים יותר נבואתם באברים של גוף המלך, דהיינו שנבואתם מהיכלי עולם הבריאה

והלויים יחד, (שהרי מנינו נז עיר הכהנים, שהיו להם עיירות לנדס), לזה אמר ששם הטעם דכהנים בעבודתן לפי שיש להם עבודה לפני קונם לעצמם, ולויים עבודתם בפשיטה ובזמרה (ה"ג הרמ"ק והלאה) אבל ישראל אין להם לא זה ולא זה, אלא וישאל בניהם כלומר שאינם עולים לירושלים בכ"ד משמרות (אלא ישראל נמעמדס היו מתפללים צעריהם שהקרנות יתקבלו זלנון), אם כן ראוי שיהיו אלו לעצמם ואלו לעצמם לפי מעלתם בעבודה.

(בהר דף קט ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך יא עמ' תרעג-תרעד)

כל מה שנעשה בקרבן הוא כפרה על מה שהיה צריך לעשות באדם

והפשיט את העולה ונתח אותה לנתחיה, וכן הסוד של ואמורין ופדרין דאינון מתאפלין כל הלילה על גבי המזבח, אינון כפרה דאברין דגופא דיליה ונפשיה דלא יתוקדון בגיהנם הם כפרה על אברי גוף האדם ונפשו של המקריב את הקרבן שלא יהיו נשרפים בגיהנם, כלומר לכן מנתחים את הבהמה כדי שלא ינותח גופו, ושורפים את הקרבן כדי שלא ישרף נפשו בגיהנם, ולא יתמסרון בידא דמלאך המות ושלא יהיו נמסרים ביד המלאך המות, ובגין דבר נש חב ביצר הרע דאיהו צפוני ולפי שהאדם חטא ביצר הרע הנקרא צפוני (כמזכיר נמס' סוכה דף נז ע"א), הכי שחיטתו בצפון לכן שחיטת הקרבן היא בצפון, לשזבא ליה מההוא צפוני כדי להציל אותו מאותו הצפוני.

יְחֻזְקָאֵל אֶסְתַּכְלוּתִיהָ וּנְבִיאוּתִיהָ מְעִינִין, חֲבֻקוּק מְאוּדָּנִין בְּשִׁמְיעָה, וּבְגִין דָּא יְחֻזְקָאֵל חֻזָּא
כָּל אֲלִין מְרָאוֹת דְּמֶרְפָּכָה בְּרֵאִיָּה בְּעֵין הַשְּׁכַל, חֲבֻקוּק בְּשִׁמְיעָה.

וְאִית נְבוּאָה דְּנְבוּאָתִיהָ בְּפוּמָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה ו ז) וַיִּגַע עַל פִּי, נְבוּאָה אַחְרָא מְרוּחָא
דְּחוּטְמָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל ב ב) וַתִּבֹּא בִי הַרוּחַ, וְאִית דְּנְבוּאָתִיהָ בְּיַד, הָדָא הוּא
דְכְתִיב (חושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, וְאַחְרָנִין לְפָנִים בְּחַיֵּי הַמְּלָךְ, וְאַחְרָנִין לְפָנֵי וּלְפָנִים.
וְהָכִי בְּאוּרֵייתָא, פְּשֻׁטִי"ם, רְאִיוֹת, דְּרִשׁוֹת, סוּדוֹת דְּסִתְרֵי תוֹרָה, וּלְעֵילָא סִתְרֵי סִתְרִים לִיהו"ה.

העובר על דברי תורה כאילו פגם את השם הקדוש

אִם בְּחֻקוֹתֵי תִלְכוּ, אִם בְּחֻקוֹתֵי, דָּא אַתְר דְּגִזְרִין דְּאוּרֵייתָא תְּלִין בְּהוּא אַתְר, כְּמָה דְּאֵת
אָמַר (ויקרא יח ד) אֵת חֻקוֹתֵי תִשְׁמֹרוּ, חוֹק הוּא דְאֶקְרִי, הָכִי וּגְזִרִין דְּאוּרֵייתָא בְּה אֶתְפְּלִילֵן.

מתוק מדבש

שלהם בפנים בחיי המלך שבאצילות, דהיינו ממלכות
דאצילות, וְאַחְרָנִין לְפָנֵי וּלְפָנִים ויש נביאים אחרים
שהשיגו לפני ולפנים מתפארת דאצילות.

וְהָכִי בְּאוּרֵייתָא וכן יש בלומדי התורה כמה בחינות כנגד
ארבעה עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה,
פְּשֻׁטִי"ם מי שמפרש את התורה כפשוטו, הוא מצד עולם
העשיה, רְאִיוֹת מי שמביא ראייה ממקום אחר על פירוש,
הוא מצד עולם היצירה, דְּרִשׁוֹת מי שדורש את התורה
בשלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהם, הוא מצד עולם
הבריאה, סוּדוֹת דְּסִתְרֵי תוֹרָה מי שדורש את התורה
על דרך הסוד, דהיינו סתרי תורה, הוא מצד המלכות של
עולם האצילות, וּלְעֵילָא סִתְרֵי סִתְרִים לִיהו"ה ולמעלה
ממנה יש מי שדורש את התורה בסתרי הסתרים לה, הוא
מצד התפארת דאצילות.

(בהר דף קט"ב - קי"א ברע"מ, ובביאורינו כרך יא עמ' תרפו - תרפח)

העובר על דברי תורה כאילו פגם את השם הקדוש

אִם בְּחֻקוֹתֵי תִלְכוּ ואת מצותי תשמרו, ומפרש אִם
בְּחֻקוֹתֵי, דָּא אַתְר דְּגִזְרִין דְּאוּרֵייתָא תְּלִין
בְּהוּא אַתְר זהו המקום שגזרות וחוקי התורה תלויים
במקום ההוא, והיינו המלכות הנקראת חוקה, כי כל דינין
ומאני קרבא דמלכא אתפקדן בידהא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר
כמו שנאמר אֵת חֻקוֹתֵי תִשְׁמֹרוּ, חוֹק הוּא דְאֶקְרִי
הָכִי המלכות הנקראת חקה כי בה ענין השמירה, וּגְזִרִין
דְּאוּרֵייתָא בְּה אֶתְפְּלִילֵן וגזרות התורה בה כלולות.

הנקרא גוף המלך, ויש בהם שבע בחינות של נבואה,
והיינו: בריאה, בשמיעה, כפה, בריח, ביד, אלו החמש
בחינות הם מעולם הבריאה, ועוד ב' בחי' מעולם האצילות
כדמפרש ואזיל, וזה שאמר דְּאֵתְמַר בְּהוּן שנאמר בהם,
וְאֶרְאָה או וְרֵאִיתִי או בְּמֶרְאָה הרי בְּעִינֵין שהנבואה
שלהם היא בראיית עיני השכל, וכתוב יהו"ה שְׁמַעְתִּי
שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי הרי שהשיג הנבואה בְּשִׁמְיעָה.

ומפרש יְחֻזְקָאֵל אֶסְתַּכְלוּתִיהָ וּנְבִיאוּתִיהָ מְעִינִין
יחזקאל הנביא הסתכלותו והנבואה שלו היתה
מעיינים, חֲבֻקוּק מְאוּדָּנִין בְּשִׁמְיעָה חבוקוק הנביא הנבואה
שלו היתה מאזנים בשמיעה, וּבְגִין דָּא יְחֻזְקָאֵל חֻזָּא
כָּל אֲלִין מְרָאוֹת דְּמֶרְפָּכָה בְּרֵאִיָּה בְּעֵין הַשְּׁכַל
ובשביל זה יחזקאל ראה כל אותם המראות של המרכבה
בעין השכל, חֲבֻקוּק בְּשִׁמְיעָה חבוקוק השיג הנבואה
שלו בשמיעה.

וְאִית נְבוּאָה, דְּנְבוּאָתִיהָ בְּפוּמָא ויש נבואה שהנבואה
שלו משיג כפה הָדָא הוּא דְכְתִיב זהו שכתוב
בישעיה הנביא וַיִּגַע עַל פִּי הַמְּלָךְ נתן את כח הנבואה
בפי, נְבוּאָה אַחְרָא מְרוּחָא דְּחוּטְמָא ויש נבואה אחרת
שמשגי הנביא מרוח של החוטם, הָדָא הוּא דְכְתִיב זהו
שכתוב ביחזקאל (לפנינו נפסוק) וַתִּבֹּא בִי רוּחַ שְׁהוּא
בחוטם. וְאִית דְּנְבוּאָתִיהָ בְּיַד ויש נביא שהנבואה שלו
משיג ביד, הָדָא הוּא דְכְתִיב זהו שכתוב בהושע הנביא
"וּבִיד" הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה הרי שהשיג הנבואה שלו ביד,
כל אלו החמש בחינות הם בעולם הבריאה. וְאַחְרָנִין
לְפָנִים בְּחַיֵּי הַמְּלָךְ ויש נביאים אחרים שהשיגו הנבואה

וְאֵת מִשְׁפְּטֵי תִשְׁמְרוּ (שם כה יח), מִשְׁפְּטֵי דָא הוּא אֶתְר אַחְרָא עֲלָא, דְהֵיא חֲקָה אַחֲדַת בֵּיה, וּמִתְחַבְרָאן דָא בְדָא, דְעִילָאי וְתַתָּאי, וְכָל פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, וְכָל גְזֵרֵי אֹרִייתָא, וְכָל קְדוּשֵׁי אֹרִייתָא, בְּהֵנִי אַחֲדִין, בְּגִין דְהֵיא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְהֵיא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה.

וְעַל דָא, אִם בְּחֻקוֹתֵי, כָּל אֵינוֹן גְזֵרִין וְדִינִין וְעוֹנְשֵׁין וּפְקוּדֵין דְאֵינוֹן בְּהוּא אֶתְר דְאֶקְרִי תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, חֲקָה, וְאֵת מִשְׁפְּטֵי תִשְׁמְרוּ, בְּהוּא אֶתְר דְאֶקְרִי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, כְּמָה דְאֵת אָמַר (תהלים פא ה) מִשְׁפָּט לֹאֵלֶּה־יִי יַעֲקֹב, וְדָא אַחֲדִי בְדָא, וְדָא בְדָא, וְכֹלָא חַד, וְדָא הוּא כְּלָלָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא.

וּמֵאֵן דְאֵעֲבַר עַל פְּתַגְמֵי אֹרִייתָא, כְּאֵלוּ פְּגִים שְׁמָא קְדִישָׁא, בְּגִין דְחֻק וּמִשְׁפָּט שְׁמָא דְקְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא הוּי, וְעַל דָא אִם בְּחֻקוֹתֵי תִלְכוּ דָא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וְאֵת מִשְׁפְּטֵי תִשְׁמְרוּ דָא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, וְדָא הוּא כְּלָלָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא.

מתוק מדבש

והעונשים והמצוות, דְאֵינוֹן בְּהוּא אֶתְר דְאֶקְרִי חֲקָה (כ"ג הרמ"ק ו"ז) שהם מושרשים במקום הנקרא חקה, והיינו במלכות, וְאֵת מִשְׁפְּטֵי תִשְׁמְרוּ היינו בְּהוּא אֶתְר דְאֶקְרִי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב הם המושרשים במקום ההוא הנקרא תורה שבכתב שהוא התפארת, כְּמָה דְאֵת אָמַר כמו שנאמר מִשְׁפָּט לֹאֵלֶּה־יִי יַעֲקֹב שהוא התפארת הנקרא אלה"י יעקב, וְדָא אַחֲדִי בְדָא וְדָא בְדָא וזה אחוז בזה וזה בזה, דהיינו תפארת ומלכות אחוזים וכלולים זה בזה, וְכֹלָא חַד והכל היא אחדות אחת, וְדָא הוּא כְּלָלָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא וזהו הכלל של השם הקדוש, כי התפארת הוא יהו"ו דשם הוי"ה והמלכות היא ה' אחרונה דשם הוי"ה, ועל ידי שניהם נשלם השם הוי"ה.

וּמֵאֵן דְאֵעֲבַר עַל פְּתַגְמֵי אֹרִייתָא ומי שעובר על דברי תורה, כְּאֵלוּ פְּגִים שְׁמָא קְדִישָׁא כֵּאלוּ פגם את השם הקדוש, בְּגִין דְחֻק וּמִשְׁפָּט שְׁמָא דְקְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא הוּי לפי שחק ומשפט הם השם הקדוש של הקב"ה, דהיינו השם הוי"ה, וְעַל דָא ועל כן כתוב אִם בְּחֻקוֹתֵי תִלְכוּ, דָא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה זו היא התורה שבעל פה, וְאֵת מִשְׁפְּטֵי תִשְׁמְרוּ דָא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב זו היא התורה שבכתב, וְדָא הוּא כְּלָלָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא וזהו הכלל של השם הקדוש הוי"ה. (בחוקתי דף קיג ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תשכט - תשל"א)

וְאֵת מִשְׁפְּטֵי תִשְׁמְרוּ הכונה על הכתוב בפרשת בהר סיני (פרשה כה פסוק יח), ואת משפטי תשמרו ועשיתם אותם, ומביאו לכאן ללמד כי מה שכתוב כאן "ואת מצותי תשמרו" היינו כאילו היה כתוב "ואת משפטי תשמרו", כעין שכתוב בפרשת בהר (עי' נמק"מ ונמ"ז ונעט"ז שמנאריס א"ת ז"ל), ואמר כי מִשְׁפְּטֵי דָא הוּא אֶתְר אַחְרָא עֲלָא משפט זה הוא במקום אחר עליון, דהיינו בז"א [בחינות התפארת] שהוא למעלה מן המלכות, דְהֵיא חֲקָה אַחֲדַת בֵּיה שזו החוקה שהיא המלכות [השכינה] אחוזה בו, וּמִתְחַבְרָאן דָא בְדָא ומתחברים ומתייחדים זה בזה, לכן שייך לשון שמירה גם במשפט שהוא התפארת, כי מה שיש בזה יש בזה, דְעִילָאי וְתַתָּאי שהעליונים דהיינו פרצופי האצילות והתחתונים שהם עולמות בריאה יצריה עשיה, וְכָל פְּקוּדֵי אֹרִייתָא וכל תרי"ג מצות התורה, וְכָל גְזֵרֵי אֹרִייתָא וכל הגזרות והסייגים שבתורה שבעל פה, וְכָל קְדוּשֵׁי אֹרִייתָא וכל מה שצריך האדם לקדש עצמו במותר לו במצות התורה, בְּהֵנִי אַחֲדִין כולם נאחזים בתפארת ובמלכות, בְּגִין דְהֵיא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב לפי שהתפארת הוא סוד התורה שבכתב, וְהֵיא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה והמלכות היא סוד התורה שבעל פה, ושניהם כוללים את הכל.

וְעַל דָא ועל כן מה שכתוב אִם בְּחֻקוֹתֵי היינו כָּל אֵינוֹן גְזֵרִין וְדִינִין וְעוֹנְשֵׁין וּפְקוּדֵין כל הגזרות והדינים

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

